

Bratia a sestry,

po prvom počutí sa dnešný text ukazuje ako veľmi ťažký a náročný na sústredenie. Niet sa však čo čudovať! Myslím si, že takto na nás pôsobia všetky rodokmene. Keď sú postupne vymenovaní viacerí potomkovia a majú mená, ktoré sú nám cudzie a musíme sa dobre sústrediť, keď ich chceme správne vysloviť, vždy to pôsobí ťažko a možno aj nezrozumiteľne. Ľahko sa môže stať, že sa nám pri čítaní týchto mien popletie jazyk. V dnešnom texte sa nachádzajú hneď dva rodokmene. Prvý je zoznam Kainových potomkov a je dlhší. Ten druhý začína Adamom a obsahuje dokopy iba tri mená.

Najprv si ich všimneme ako jeden celok, a potom sa pozrieme na zvláštnosti každého z nich osobitne. Obidva rodokmene obsahujú správy o zrode až 11 nových životov – 10 mužov a jedna žena. No je tam aj zmienka o narušení Božieho stvoriteľského poriadku a násilnej smrti jedného mládenca. Nedozvedáme sa jeho meno. Po prečítaní textu to pôsobí ako čierna škvrna na snehobielom podklade. Je to smutný obraz toho, ako to funguje na svete. Boh tvorí to, čo je dobré, ale človek do toho svojvoľne vstupuje a vnáša do toho dobrého to, čo je zlé.

Tak môžeme prejsť k prvému rodokmeňu a rovno ku Kainovmu potomkovi Lámechovi, ktorý sa dopustil vraždy. Z celého prvého rodokmeňa sa len o Lámechovi dozvedáme podrobnejšie informácie. Hneď prvá informácia nás zarazí. Lámech si vzal za manželky dve ženy. Na začiatku Boh videl, že nie je dobré, aby bol človek osamote. Stvoril pre človeka ženu, ale jednu a nie viacej. Jednotu mali vytvoriť jeden muž a jedna žena. V Starom zákone sa píše o viacerých mužoch, ktorí mali dve alebo viacej žien. Uvediem niekoľko príkladov: Abrahám, Jákob alebo Šalamún. Avšak všeobecne môžeme povedať, že vždy to bolo spojené s komplikáciami. Prinieslo to viac zlého ako dobrého, ak vôbec tam bolo niečo dobré. V prípade Lámecha nečítame nič o Božom nariadení. Lámech si vzal dve ženy. Aký mal na to dôvod? Abrahám napr. nemohol mať so Sárrou detí. Ale ani to ho neoprávňovalo urobiť to, čo urobil.

Lámech sa nepýtal na Božiu vôľu, ale konal svojvoľne. Chce brať pomstu do svojich rúk. Kain zabil a Boh mu dal znak, ktorý ho mal chrániť pred pomstou. Lámech z pomsty zabil mládenca a nepíše sa tam nič o Bohu. Tak veľmi sa Lámech vzdialil od Hospodina. Božiu milosť smieme prijať, ale nemôžeme si ju od Boha vynucovať. Brať ľahkovážne Božiu milosť znamená žiť si svojvoľne a ešte si myslieť, že Boh mi to odpustí. Boh odpúšťa hriechy, ale slovom nás vedie k pokániu a náprave. Boh tým, že ochránil Kaina, nezamedzil spravodlivosti, ale pomste. Kain bol aj potrestaný. Bol vyhnaný z pôdy, ktorú obrábal a stal sa tulákom. Aj Adam a Eva boli potrestaní. V dnešnom texte sa však nepíše nič o Božom treste pre Lámecha. Ako tomu máme rozumieť? Nie je to nespravodlivé? Trestom pre Lámecha je to, že k nemu Boh neprehovoril. Lámech sa vyvyšoval a nepočul Boží hlas. Vážme si Božiu milosť a to, že Boh k nám hovorí!

Pozrime sa na druhý rodokmeň. Je kratší, ale plný nádeje. Tento text v závere kapitoly vytvára kontrast medzi technologickým pokrokom a morálnym úpadkom v

Kainovom rodokmeni na jednej strane a na druhej strane zavedením bohoslužby v rodokmeni tretieho Adamovho syna Šéta. Mohli by sme povedať, že je to aj nová línia ľudstva. Adam a Eva zostali bez detí. Ábel bol mŕtvy. Kain bol síce živý, ale bol preč. Adamovi a Eve sa narodil tretí syn, ktorý dostal meno Šét. Jeho meno znamená „bol daný“. Je to meno, ktoré prináša nádej. Boh dal Adamovi a Eve ďalšieho potomka.

Boh dáva nádej aj tam, kde už človek žiadnu nádej nevidí. Oveľa, oveľa, neskôr prorok Izaiáš napíše: *„Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.“* (9, 5) Je to proroctvo o Ježišovi. Boh dáva svojho Syna, aby nás zachránil. Evanjelista Ján v tom vidí potvrdenie Božej lásky. Je to zrejmé z toho, čo napísal. *„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“* (Jn 3, 16) Nádej, ktorú dáva Boh, nikto nezmarí. Človek môže vziať inému človeku aj život, ale ani to nezmarí Božie spasenie. Pán Ježiš povedal: *„A nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo, ale dušu nemôžu zabiť; bojte sa skôr Toho, ktorý aj dušu aj telo môže zahubiť v pekle.“* (Mt 10, 28) Dnes sme prišli na bohoslužby, pretože máme v srdci bázeň pred Bohom a Jemu chceme vzdávať vďaku. O počiatkoch verejnej bohoslužby čítame v súvislosti s posledným potomkom, ktorý je v druhom rodokmeni uvedený.

Šétov syn a Adamov vnuk dostáva meno Enoš. Za jeho života sa začína vzývanie Hospodinovho mena. Pod slovom vzývanie sa nemyslí iba modlitba, ale aj hlásanie toho, že Boh je Pán nad celou zemou. Niet iného pravého Boha, okrem Hospodina. Je zaujímavé, že meno Enoš je zároveň aj hebrejské slovo pre človeka. Na jednej strane je hriešny a pomínutelný človek a na druhej strane svätý a nekonečný Boh. Boh sa k nám skláňa. Aj to, že dnes smieme byť na týchto bohoslužbách, je vyjadrením nesmiernej Božej milosti. Na bohoslužby smie prísť každý človek bez rozdielu. Božia náruč je otvorená pre každého. Každý smie prísť k Bohu. Problém je ten, že mnohí nechcú. Prekážka je na ľudskej strane. Človek sa môže zachovať ako Lámech a žiť si podľa seba alebo sa môže zachovať ako Enoš a prichádzať do spoločenstva so svojom Stvoriteľom.

Bratia a sestry, v tretej kapitole boli Adam a Eva vyhnaní preč od Boha. Vo štvrtej kapitole čítame o ďalších hriešnych činoch človeka, ktoré spoločenstvo s Bohom narušujú. No už v závere 4. kapitoly čítame o vytvorení spoločenstva medzi človekom a Bohom na bohoslužbách. Človek nemá možnosť prísť k Bohu, kým sa Boh k človeku milosrdne neskloní. Boh k nám prišiel. Radujme sa, že smieme žiť v nádeji. Ďakujme Bohu za Jeho milosrdenstvo. Vyznávajme svoje hriechy Bohu a chváľme Ho sami aj v spoločenstve. Smieme počúvať Božie slovo, ktoré hovorí o záchrane. Vzdávajme vďaku Bohu. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Tesalonickým v 5. k.:

„Prosíme vás, bratia, aby ste si vážili tých, čo s námahou pôsobia medzi vami, sú vašimi predstavenými v Pánovi a napomínajú vás. Nadovšetko si ich vážte a milujte pre ich dielo. Nažívajte medzi sebou v pokoji.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.